

РЕШЕНИЕ

№ 1216

гр. София, 14.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 10-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: **ИВИАНА Д. ЙОРДАНОВА
НАУМОВА**

при участието на секретаря **АННА Б. КОВАНОВА**
като разглежда докладваното от **ИВИАНА Д. ЙОРДАНОВА НАУМОВА**
Административно наказателно дело № 20221110209506 по описа за 2022 година

Производството е по реда на глава III, раздел V от ЗАНН.

С Наказателно постановление (НП) № СОА22-РД11-570 от 09.06.2022г., издадено от Зам. Кмета на Столична община, на основание чл.22, ал.5 от Закона за местното самоуправление и местната администрация (ЗМСМА), чл.36, ал.1 от Наредбата за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на Столична община (НРУИТДТСО) и чл.53 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН), на Г. К. Л. е наложена „глоба“ в размер на 350 (триста и петдесет) лева за нарушение на чл.23, вр. чл.2, т.2 от Наредбата за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на Столична община.

Г. К. Л. (чрез адв. С.) подава жалба срещу това Наказателно постановление. В нея се твърди, че Наказателното постановление е неправилно и незаконосъобразно, постановено в нарушение на материалния и процесуалния закон. В жалбата се посочва, че Г. Л. е извършвал търговска дейност на открито, но вследствие на разрешение и заплащане на такса за ползване на площ от 1 кв.м. в рамките на общински пазар „Красно село“, стопанисван от общинското еднолично дружество „Пазари Юг“ ЕАД, като за целта е подал заявление с вх. № Н-0001-1 от 05.01.2022г. и е получил разрешение за това за периода 04.02.2022г. – 28.02.2022г. срещу дневна такса от 12 лв. без ДДС, като таксата е заплащана ежедневно през периода на разрешението. В жалбата се посочва, че не е приложима Наредбата за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на Столична община и се цитира чл.3, ал.2 от НРУИТДТСО, тъй като Наредбата за пазарите на територията на

Столична община регламентира дейността на общинските пазари и в частност дейността на пазар „Красно село“. Освен това в жалбата се твърди, че на проверяващите е бил показан касов бон за таксуване от страна на „Пазари Юг“ ЕАД, което обстоятелство било неоснователно игнорирано. Поради това се твърди, че процесното Наказателно постановление е издадено при съществено нарушение на нормативната уредба. С тези аргументи се иска от съда да отмени обжалваното Наказателно постановление като неправилно и незаконосъобразно. Претендират се и направените в настоящото производство разноси от жалбоподателя.

Пред СРС жалбоподателят Г. К. Л. не се явява лично, но се представлява от адв. С.. В съдебно заседание на 12.10.2022г. тя заявява, че поддържа жалбата. По време на съдебните прения в съдебно заседание на 14.12.2022г. адв. С. пледира за уважаване на жалбата и за отмяна на Наказателното постановление, тъй като наложената глоба била неоснователна и незаконосъобразна. Посочва, че от събраните доказателства се установява, че съществува спор между районната администрация на Столична община и търговското дружество на Столична община по отношение на извършваната в този район търговска дейност. Изтъква се, че жалбоподателят е заплатил такса на общинското дружество и е извършвал търговска дейност там, където му е определено от общинското дружество. Адвокатът се позовава на свидетелските показания и заявява, че на място няма разделение, нито има ясно обозначени места къде извършва търговска дейност районната администрация и къде - наемателите на общинското дружество. Поради това се пледира Г. Л. да не е извършил вмененото му нарушение. Пред съда адвокатът казва, че територията на пазар „Красно село“ значително надхвърля регулирания поземлен имот, като защитата твърди, че пазарът е на по-голяма площ. Претендират се и направените в хода на производството разноси в размер на 300 лева за адвокатски хонорар.

Пред настоящия съдебен състав въззиваемата страна Зам. Кмет на Столична община се представлява от ст. юрк. О., който в съдебно заседание на 12.10.2022г. заявява, че оспорва жалбата. По време на съдебните прения пред СРС на 14.12.2022г. ст. юрк. О. пледира за отхвърляне на жалбата като неоснователна и недоказана. Според процесуалния представител на въззиваемата страна Г. Л. е имал търговски взаимоотношения с „Пазари Юг“ ЕАД и е налице гражданско-правен спор. Според ст. юрк. О. жалбоподателят бил подведен от „Пазари Юг“ ЕАД, че може да продава на процесното място, където „Пазари Юг“ ЕАД нямали собственост и местото не е под техен патримониум да отдават сергии. Според процесуалния представител на въззиваемата страна на самия пазар имало указателни колчета и табели, които сочели до къде е пазарната част на „Пазари Юг“ ЕАД и къде е публичната общинска собственост – изходът от метростанцията, където всъщност било извършено нарушението. Според ст. юрк. О. по делото е безспорно доказано, че Л. е извършил нарушение на чл.23, вр. чл.2, т.2 от НРУИТДТСО. Пледира се за потвърждаване на Наказателното постановление и за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

*Съдът, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени и гласни доказателства, намира за установено следното от **фактическа страна** :*

Г. К. Л. подал на 05.01.2022г. заявление до Изп. директор на „Пазари Юг“ ЕАД да му бъде разрешено да ползва място от 1 кв. м. „за мартеници“ под арката до вестниците на бул. „Г. Делчев“. На Л. било разрешено да ползва място, считано от 04.02.2022г. до 28.02.2022г. при такса от 12 лева без ДДС на ден. Г. Л. плащал на „Пазари Юг“ ЕАД за наем сумата от 14,40 лв. на ден за 4, 5, 6, 10, 11, 12, 14, 15, 16, 18, 19, 21, 22, 23, 24 и 27 февруари 2022г., за което му били издавани фискални бонове.

На 16.02.2022г. свидетелите М. и К. (старши експерти в Отдел „Финанси, счетоводство, регистрации и контрол на търговската дейност“ в Столична община, район „Красно село“) извършили проверка на търговци на мартеници в гр. София, бул. „Г. Делчев“ 2, зад спирката на градския транспорт до пазар „Красно село“. Тогава на Г. К. Л. бил съставен Констативен протокол № 4/16.02.2022г. за това, че не представя разрешение от Кмета на район „Красно село“ и квитанция за платена такса за ползване на място за извършване на търговия на открито върху терен – общинска собственост.

По повод на този и на други Констативни протоколи и Актове, съставени от служители на Столична община, район „Красно село“, от „Пазари Юг“ ЕАД изпратили писмо до Столична община, район „Красно село“ с рег. № РКС22-ТД26-167/17.02.2022г., в което „Пазари Юг“ ЕАД сочи, че стопанисва и управлява пазарна площадка „Красно село“ като цялостно обособен пазар, част от който е и зона – публична общинска собственост, предвидена от години за разширение на бул. „Гоце Делчев“, като тази зона е част от пазарна площадка „Красно село“ и върху нея от години са разположени обекти и търговски площи на Дружеството, които се отдават под наем на търговци. В писмото също така е посочено, че към датата на неговото изготвяне /17.02.2022г./ има наематели с временни подвижни съоръжения за продажба на мартеници. В писмото е записано също така, че търговците заплащат такси на „Пазари Юг“ ЕАД, което Дружество е собственост на Столична община и работи в неин интерес. В отговор на това писмо Кметът на район „Красно село“ информирал Изп. директор на „Пазари Юг“ ЕАД с писмо рег. № РКС22-ТД26-167-(1)/24.02.2022г., че при извършени проверки на 16.02.2022г. и на 17.02.2022г. е било установено неправомерно използване на ПИ с КИ 68134.207.233 от действащите КККР на район „Красно село“ – СО (публична общинска собственост) за извършване на търговска дейност от „Пазари Юг“ ЕАД и трети лица. Във връзка с тези проверки на 16.02.2022г. били съставни три Констативни протокола на извършващите неправомерна търговска дейност лица, а на 17.02.2022г. били съставени три АУАН. В писмото на Кмета на район „Красно село“ се релевират съображения, че процесният терен е общинска публична собственост и не може да е част от имуществото на еднолично търговско дружество с общинско имущество.

На 24.02.2022г., около 10:00 часа свидетелите М. и К. отново извършили проверка на търговците на мартеници в гр. София, на централния вход на пазар „Красно село“. Един от изложилите на табла мартеници за продан бил Г. Л., който продавал като физическо лице. Проверяващите приели, че той заема площ от около 2 кв.м. общинска собственост и поради това му изискали разрешение за извършване на търговска дейност, издадено от Кмета на района. Л. отговорил на свидетелите М. и К., че е платил такса за площта на „Пазари Юг“

ЕАД.

Свидетелят Петко М., в присъствието на свидетеля СВ. К., съставил срещу Г. К. Л. Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 4 от 24.02.2022г. за това, че на 24.02.2022г. около 10:00 часа в гр. София, бул. „Г. Делчев“ № 2, зад спирка на градския транспорт, Л. извършва търговска дейност – продажба на мартеници на открито, върху терен – общинска собственост, без Разрешение за ползване на място за извършване на търговия на открито, издадено от Кмета на район „Красно село“, с което е нарушена нормата на чл.23, вр. чл.2, т.2 от НРУИТДТСО. Актът е връчен на 24.02.2022г. на Г. К. Л. срещу подпис.

Въз основа на този АУАН срещу Г. К. Л. е издадено атакуваното Наказателно постановление № СОА22-РД11-570 от 09.06.2022г., с което Зам. Кмет на Столична община, на основание чл.22, ал.5 от ЗМСМА, чл.36, ал.1 от НРУИТДТСО и чл.53 от ЗАНН, е санкционирал Г. К. Л. с „глоба“ в размер на 350 (триста и петдесет) лева за нарушение на чл.23, вр. чл.2, т.2 от НРУИТДТСО.

Наказателното постановление е изпратено по пощата с писмо с рег. № РКС22-ВК08-796-[3] от 17.06.2022г. и е получено от Л. срещу подпис на 27.06.2022г., след което е обжалвано с жалба, подадена в Столична община на 30.06.2022г.

Горната фактическа обстановка съдът възприе за установена въз основа на събраните по делото доказателства : показанията на свидетелите М. и К., както и писмените доказателства, приобщени към доказателствения материал по делото по реда на чл.283 от НПК - АУАН № 4 от 24.02.2022г.; заявление с вх. № Н0001-1 от 05.01.2022г. до Изп. директор на „Пазари Юг“ ЕАД; фискални бонове от 4, 5, 6, 10, 11, 12, 14, 15, 16, 18, 19, 21, 22, 23, 24 и 27 февруари 2022г.; Организация на транспорт и търговска дейност – пазар „Красно село“; служебна бележка с изх. № 188/29.06.2022г.; писмо с рег. № РКС22-ВК08-796-[3] от 17.06.2022г.; известие за доставяне на НП; служебна бележка № СБ-331 от 28.09.2022г., издадена от Столична община; Заповед на Кмета на Столична община с № РД-09-2027 от 29.11.2011г.; Заповед от Кмета на район „Красно село“ с № РКС18-РД09-500 от 13.09.2018г.; извадки от електронна база данни за кадастралните, регулационните и застроителните планове и карти на Столична община; писмо от „Пазари Юг“ ЕАД до Кмета на район „Красно село“ с рег. № РКС22-ТД26-167/24.02.2022г.; писмо от Кмета на район „Красно село“ до Изп. директор на „Пазари Юг“ ЕАД с рег. № РКС22-ТД26-167-(1)/24.02.2022г. и Констативен протокол № 4 от 16.02.2022г.

Събраният по делото доказателствен материал условно може да се раздели на две групи според това дали изхожда от Столична община – район „Красно село“ или от „Пазари Юг“ ЕАД. В първата група съдът отнася АУАН № 4 от 24.02.2022г.; писмо с рег. № РКС22-ВК08-796-[3] от 17.06.2022г.; известие за доставяне на НП; служебна бележка № СБ-331 от 28.09.2022г., издадена от Столична община; Заповед на Кмета на Столична община с № РД-09-2027 от 29.11.2011г.; Заповед от Кмета на район „Красно село“ с № РКС18-РД09-500 от 13.09.2018г.; извадки от електронна база данни за кадастралните, регулационните и застроителните планове и карти на Столична община; писмо от Кмета на район „Красно

село“ до Изп. директор на „Пазари Юг“ ЕАД с рег. № РКС22-ТД26-167-(1)/24.02.2022г. и Констативен протокол № 4 от 16.02.2022г. Във втората условно обособена група следва да се отнесат заявления с вх. № Н0001-1 от 05.01.2022г. до Изп. директор на „Пазари Юг“ ЕАД; фискални бонове от 4, 5, 6, 10, 11, 12, 14, 15, 16, 18, 19, 21, 22, 23, 24 и 27 февруари 2022г.; Организация на транспорт и търговска дейност – пазар „Красно село“; служебна бележка с изх. № 188/29.06.2022г. и писмо от „Пазари Юг“ ЕАД до Кмета на район „Красно село“ с рег. № РКС22-ТД26-167/24.02.2022г.

Заявлението с вх. № Н0001-1 от 05.01.2022г., фискалните бонове от 4, 5, 6, 10, 11, 12, 14, 15, 16, 18, 19, 21, 22, 23, 24 и 27 февруари 2022г., Организацията на транспорт и търговска дейност – пазар „Красно село“ и служебна бележка с изх. № 188/29.06.2022г. са еднопосочни и взаимно се допълват. Поради това съдът ги кредитира. Приложените на лист 4-8 от делото писмени документи доказват, че Л. е подал заявление до Изп. директор на „Пазари Юг“ ЕАД, било му е разрешено да продава мартеници в периода 4-28 февруари 2022г. на територията на пазарна площадка „Красно село“, както и че лицето е плащано наем в размер на 12 лв. без ДДС на ден на „Пазари Юг“ ЕАД.

Приложените на лист 7 и лист 36-38 от делото схеми са обективно съществуващи, непредубедени и достоверни. Поради това съдът ги кредитира. Този съдебен състав счита, че тези писмени документи не си противоречат, тъй като от схемата на лист 7 от делото се установява не правото на собственост или вида на собствеността върху процесния терен, а единствено как е организирана търговската и транспортна дейност в района на пазар „Красно село“. Писмото на лист 39 от делото също не доказва, нито с него се претендира право на собственост върху терен, който е общински, а само се заявява, че до момента „Пазари Юг“ ЕАД е стопанисвало и управлявало пазарна площадка „Красно село“ като обособен пазар, част от който е зона – публична общинска собственост. Писмата с рег. № РКС22-ТД26-167/24.02.2022г. и с рег. № РКС22-ТД26-167-(1)/24.02.2022г. нямат предварително установена доказателствена сила. С тях се предявяват претенции относно това кой следва да отдава процесните терени, респ. да разрешава извършването на търговска дейност там. Тези документи са обективно съществуващи и с достоверна дата. Поради това съдът ги кредитира и установява, че между Столична община – район „Красно село“ и „Пазари Юг“ ЕАД има спор дали процесното място е публична общинска собственост, респ. кой следва да разрешава извършването на търговска дейност там.

Показанията на свидетелите М. и К. са еднопосочни, непредубедени и звучат житейски достоверно. Те намират опора в Констативния протокол и АУАН, приложени по това дело. Поради това съдът ги кредитира.

Констатациите от Акта и от Констативния протокол се потвърждават от показанията на разпитаните от СРС свидетели. Въпреки това СРС прие, че не следва да ги кредитира, защото Констативният протокол се отнася до дата, различна от процесната, поради което и доколкото проверката от 16.02.2022г. не е предмет на настоящото дело, то и Констативният протокол се явява неотнормен към решаването на спора по същество. По отношение на Акта съдът счита, че са налице пороци при неговото съставяне (във връзка с реквизитите по чл.42,

т.4 от ЗАНН, за които съдът ще изложи мотиви по-долу), поради което посочените в АУАН обстоятелства не следва да се кредитират от съда.

Известието за доставяне на НП и писмото с рег. № РКС22-ВК08-796-[3] от 17.06.2022г. имат достоверна дата, еднопосочни и обективни писмени доказателства са. Поради това съдът им се доверява и приема, че Наказателното постановление е изпратено по пощата и е получено от Л. срещу подпис на 27.06.2022г.

Приложените на лист 28-29 и лист 33 от делото писмени доказателства са издадени от държавен орган и разполагат с доказателствена сила за посочените в тях обстоятелства. Поради това съдът ги кредитира. От Заповед № РКС18-РД09-500 от 13.09.2018г. на Кмета на район „Красно село“ се установява, че Петко М. е оправомощен от Кмета на район „Красно село“ да съставя АУАН по НРУИТДСО, както и да извършва проверки по спазване на НРУИТДСО на територията на район „Красно село“. Това означава, че на основание чл.35, ал.1, т.4, вр. чл.34, ал.2, вр. ал.1, предл.2 от НРУИТДСО конкретният АУАН е съставен от оправомощено лице. Въз основа на служебна бележка № СБ-331 от 28.09.2022г., издадена от Столична община и Заповед № РД-09-2027 от 29.11.2011г. на Кмета на Столична община, както и предвид нормата на чл.35, ал.3 от НРУИТДСО, вр. чл.22, ал.5 от ЗМСМА, съдът приема за доказано, че атакуваното Наказателно постановление е издадено от компетентно лице.

*При така установената фактическа обстановка и направения по-горе доказателствен анализ, съдът достига до следните **правни изводи** :*

Атакуваното Наказателно постановление е от категорията на обжалваемите административни актове. Жалбата е подадена в преклузивния процесуален срок и изхожда от легитимирана страна в процеса, поради което се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна по следните съображения :

От направения по-горе анализ на служебна бележка № СБ-331 от 28.09.2022г., Заповед № РД-09-2027 от 29.11.2011г. на Кмета на Столична община и Заповед № РКС18-РД09-500 от 13.09.2018г. на Кмета на район „Красно село“ съдът формира извод, че конкретните АУАН и НП са издадени от компетентни лица - съгласно чл.35, ал.1, т.4, вр. чл.34, ал.2, вр. ал.1 и чл.35, ал.3 от НРУИТДСО, вр. чл.22, ал.5 от ЗМСМА.

Нарушението се твърди да е извършено и установено в деня на съставяне на АУАН – 24.02.2022г., а НП е издадено след по-малко от 6 месеца – на 09.06.2022г. Поради това съдът приема, че са спазени сроковете по чл.34, ал.1 и ал.3 от ЗАНН.

В хода на извършена служебна проверка съдът установи, че между АУАН и Наказателното постановление няма съответствие касателно дееца. В Акта е посочено, че нарушителят е Г. К. Л., докато в НП е записана фамилията „Л.“. Поради това и в настоящото решение съдът е записал фамилията на лицето така, както е посочена в съответните документи. Констатираното противоречие във фамилното име на нарушителя, обаче, не е съществено процесуално нарушение, тъй като от посоченото ЕГН /което в АУАН и НП е едно и също/ може да се направи извод кое лице се твърди да е нарушител.

В Акта е записано, че лицето е извършвало търговска дейност на открито и е пояснено, че става въпрос за продажба на мартеници. В Наказателното постановление, обаче, не е посочено каква търговска дейност е извършвана, което означава, че не са посочени обстоятелствата, при които е извършено нарушението. Заради това СРС приема, че не е спазен чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН.

Настоящият съдебен състав счита (с оглед на наложилата се съдебна практика : Решение № 4088 от 17.06.2022г. на АССГ, XIX касационен състав; Решение № 7530 от 08.12.2022г. на АССГ, IX касационен състав и други), че в АУАН и в Наказателното постановление процесното нарушение не е достатъчно ясно описано и не са посочени съществени елементи от фактическия състав на деянието, тъй като чл.23 от НРУИТДТСО препраща към чл.19 от НРУИТДТСО и от там към чл.1 от Търговския закон, поради което и доколкото „търговия“ е дейност, свързана с покупка и продажба на стоки; обмяна на стоки или услуги от търговец към купувач в замяна на платежно средство /парични единици/, то при словесното описание на нарушението следва в Акта и в Наказателното постановление да се посочи конкретната сделка по покупко-продажба на стоки, която се твърди да е реализирана и когато това не е описано (както в случая) – не е посочено какво и на каква цена конкретно е било продадено от лицето, сочено като нарушител - следва да се приеме, че нарушението не е достатъчно ясно описано. Нарушено е правото на защита на наказаното лице да разбере срещу кои точно факти да се защитава. Допуснато е нарушение на чл.42, т.4 от ЗАНН и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН. Поради това следва да се приеме, че има съществено процесуално нарушение при съставянето на Акта и при издаването на Наказателното постановление, което представлява основание за отмяна на НП на формално основание.

Въпреки изложеното по-горе, съдебният състав счита, че следва да изложи съображения и по съществото на спора, тъй като и там са налице основания за отмяна на Наказателното постановление.

От една страна наложилата се практика на АССГ изисква, за да е налице нарушение по чл.23, вр. чл.2, т.2 от НРУИТДТСО да се докаже, че е била извършена контролна покупка от проверяващите лица или последните да са наблюдавали извършването на покупка от трето лице, т.е. да е доказана размяната на стоки или услуги /от дена страна/ и парични средства /от друга страна/, за да се приеме, че има „търговия“ по смисъла на чл.23, вр. чл.19 от НРУИТДТСО, вр. чл.1 от Търговския закон. В случая свидетелите М. и К. не дават подобна информация нито в показанията си, нито в изготвения от тях Акт е описана конкретна сделка по покупко-продажба на мартеници. Те не са посочили и дали въпросните мартеници са имали обявени продажни цени. Поради това следва да се приеме, че в процесния случай дейността, определена като „търговия на открито“ не е доказана, поради което и не може да се направи извод, че е осъществено деяние, покриващо фактическия състав на процесното нарушение от обективна страна. В този смисъл са както цитираните по-горе Решения на АССГ, така и Решение № 5178 от 02.08.2022г. на АССГ, XXIII касационен състав; Решение № 1777 от 17.03.2022г. на АССГ, II касационен състав; Решение № 1290 от 28.02.2022г. на АССГ, VIII касационен състав и други.

От друга страна, дори и да се установи, че Л. е продавал мартеници на определена стойност, на конкретно лице, на процесните дата, час и място, доколкото по делото се доказва, че той е плащал /вкл. и за 24.02.2022г./ наем на „Пазари юг“ ЕАД, то той е действал със субективната увереност, че извършва търговска дейност, за която има надлежно разрешение - от Изп. директор на „Пазари Юг“ ЕАД. По делото се доказва, че „Пазари Юг“ ЕАД стопанисва пазарна площадка „Красно село“, където Л. се твърди да е осъществявал търговска дейност и доколкото е плащал и наем за това на „Пазари Юг“ ЕАД, а същевременно не е бил запознат със споровете между „Пазари Юг“ ЕАД и Столична община – район „Красно село“ (тъй като няма доказателства Л. да е узнал /получил или поне чел/ писмата на лист 39-43 от делото), следва да се приеме, че жалбоподателят не е действал виновно. Той нито е знаел, нито е имал от къде да научи или да предположи, че въпреки стопанисването на пазарна площадка „Красно село“ от „Пазари Юг“ ЕАД, разрешение за търговска дейност следва да се иска от Кмета на район „Красно село“. Поради това съдът приема, че нарушението не е доказано и от субективна страна.

Водим от изложеното по-горе този съдебен състав прие, че заради недоказаност на конкретното административно – наказателно обвинение от обективна и субективна страна, също следва да се отмени процесното Наказателно постановление.

На трето /самостоятелно/ основание съдът счита, че са налице основания за отмяна на НП и поради маловажност на случая. Дори и да се установи, че нарушението е реализирано от обективна и субективна страна, в случая е следвало да се приложи чл.28 от ЗАНН от административно – наказващия орган, тъй като Л. не следва да носи каквато и да било отговорност /вкл. и административно - наказателна/ за това, че има неуредени спорове между „Пазари Юг“ ЕАД и Столична община – район „Красно село“ относно процесното място и това кой следва да разреши извършването на търговска дейност на открито там. Същевременно получаването на разрешение за извършване на търговска дейност от страна на Г. Л., макар да е било издадено от Изп. директор на „Пазари Юг“ ЕАД, както и плащането на наем за почти целия месец февруари 2022г. на „Пазари Юг“ ЕАД показва, че деянието и деецът не се характеризират с висока степен на обществена опасност. Конкретната продажба на мартеници на процесното място не представлява типичен пример на нарушение по чл.23, вр. чл.2, т.2 от НРУИТДТСО, тъй като в случая по делото се доказва гражданско – правни спорове между „Пазари Юг“ ЕАД и Столична община – район „Красно село“, заради които не следва обикновеният търговец да търпи неблагоприятни последици чрез ангажиране на неговата административно – наказателна отговорност, още повече пък при конкретната търговска дейност - касаеща точно определен период в годината, стоки на ниска стойност и осъществявана за по-малко от месец. Приложените на 4-8 от делото писмени доказателства сочат за добросъвестност на Г. К. Л.. Поради това в случая е приложима нормата на чл.28 от ЗАНН.

Заради всичко това съдът прие, че следва да отмени изцяло обжалваното Наказателно постановление.

Съгласно чл.63д, ал.1 от ЗАНН в производствата пред районния съд страните имат

право на присъждане на разноси по реда на АПК. Въпросът за разносите е уреден в чл.143 от АПК, който е част от Дял III - „Производства пред съд“ и за неуредените в този дял въпроси се прилага ГПК /според чл.144 от АПК/. Според чл.80 от ГПК страната, която е поискала присъждане на разноси, представя на съда списък на разносите най-късно до приключване на последното заседание в съответната инстанция. В настоящия случай това законово изискване не е изпълнено, но въпреки това доколкото според точка 8 от Тълкувателно решение № 6 от 6.11.2013г. на ВКС по тълк. д. № 6/2012 г., ОСГТК „липсата на списък не е пречка за присъждане на разноси съобразно доказателствата по делото“, с оглед изхода на спора и изрично направеното от страна на адв. С. искане за присъждане на разноси в полза на жалбоподателя, СРС – 10 състав следва да осъди въззиваемата страна да заплати на жалбоподателя направените от него разноси за адвокат. За пълнота следва да се посочи, че в хода на производството пред настоящата съдебна инстанция въззиваемата страна не е направила възражение за прекомерност на разносите за адвокат на жалбоподателя. Поради това и доколкото настоящото производство е административно – наказателно и жалбоподателят е ангажирал доказателства, че е ползвал услугите на адвокат в производството пред СРС, то, с оглед изхода на спора, в случая Столична община (като разпоредител с бюджетни средства, към чиято структура спада административно-наказващият орган) следва да бъде осъдена да заплати на Г. К. Л. сумата от 300 лева за направени от жалбоподателя разноси за адвокатско възнаграждение пред СРС – съгласно приложения на лист 9 от делото договор за правна защита и съдействие, в който е посочено, че жалбоподателят е платил на адв. С. възнаграждение именно в размер на 300 лева. В случая този размер на уговореното и платено адвокатско възнаграждение съответства на посочения минимален размер в чл.18, ал.2, вр. чл.7, ал.2, т.1 от Наредба № 1 от 09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения (в сила към датата на плащане на адвокатското възнаграждение – 29.06.2022г.), тъй като при глоба до 1000 лева възнаграждението за адвокат е минимум 300 лева. Водим от изложеното и с оглед изхода на делото съдът прие, че поисканите от адвокат С. разноси в размер на 300 лева следва да бъдат присъдени в тежест на Столична община и в полза на жалбоподателя по делото.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № СОА22-РД11-570 от 09.06.2022г., издадено от Зам. Кмета на Столична община, с което на основание чл.22, ал.5 от ЗМСМА, чл.36, ал.1 от НРУИТДТСО и чл.53 от ЗАНН, на Г. К. Л. с ЕГН : ***** е наложена „глоба“ в размер на 350 (триста и петдесет) лева за нарушение на чл.23, вр. чл.2, т.2 от Наредбата за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на Столична община.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на Г. К. Л. с ЕГН *****, с адрес : гр. София, ул. „Камчатка“ № 11 за направени по делото разноси за адвокат сумата от 300 (триста) лева.

Решението може да се обжалва пред Административен съд – София град с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____